

MAX PAM
BEWERINGEN
& BEWIJZEN

Met de Boudewijn Bückel Residence!

Afgelopen zondag hielden zeshonderd Boudewijn Bückelgelovigen een dienst in de Lutherse kerk te Amsterdam, compleet met een voorganger, met iemand die het licht heeft gezien en met een zondaar die is teruggekeerd op het rechte pad. De dienst werd gecelebreerd ter ere van de verschijning van *Boud*, een biografie over Boudewijn Bückel door Eva Rovers.

De biografie heb ik inmiddels gelezen, zij het op z'n Boudewijn Bückel, dat wil zeggen met een snelheid van ten minste 200 pagina's per uur. Uit eigen ervaring weet ik dat Boudewijn het nog veel sneller kon. Die draaide voor 1.500 pagina's per uur zijn hand niet om.

Laat ik maar meteen zeggen waar het op staat: de biografie is een grote teleurstelling.

Alles wat Bückel doet, bulkt van de namaak

Braafjes vertelt Eva Rovers zo'n beetje het leven van Boudewijn Bückel na, zonder ook maar ergens tot een analyse te komen van wat Bückel heeft bewogen zichzelf te transformeren tot de Hyacinth Bucket van de Lage Landen. U kent haar nog wel uit de BBC-serie *Keeping Up Appearances*.

The Boudewijn Bückel Residence, the man of the house speaking!

Eindeloos worden in de biografie de opschepperijtjes en oplichterijtjes van Bückel opgesomd, maar een conclusie waarin zijn karakter wordt geïdentificeerd - voor mijn part op psychoanalytische wijze - kan er niet vanaf. De methode die Rovers volgt, is die van Nop Maas in zijn driedelige biografie over Gerard Reve. De auteur is slechts de verteller en laat de interpretaties verder aan de lezer over. Toch is er een groot verschil. Alles wat Reve doet, bulkt van het talent. Wat hij zegt en schrijft, is bijna altijd oprecht en geestig. Alles wat Bückel doet, bulkt van de namaak. Wat hij zegt en schrijft, is bijna altijd gelogen en naargeestig. Daardoor werkt de aanpak van Maas, en die van Rovers niet.

Bückel was een soort Weinreb in het klein, met dien verstande dat de wonderrebbie die in de

Tweede Wereldoorlog heel wat Joden voor miljoenen wist op te lichten tenminste nog echt Joods was. Bückel zei dat ook te wezen, maar ook dat had hij uit de duim gezogen. Jood zijn, dat klonk nu eenmaal interessant. Lijden, de Holocaust! Wie kan daar tegenop? *The Mozes Boudewijn Bückel Residence speaking!* En nu probeert Eva Rovers, met Frits Barend in haar kielzog, ons wijs te maken dat drs. drs. Bückel weliswaar heel weinig heeft geschreven dat de moeite waard is - het kan net op een postzegel - maar dat hij van zijn hele leven een kunstwerk heeft gemaakt. *Life as a piece of art*. Hij was zogenaamd een levend romanpersonage uit zijn eigen werk.

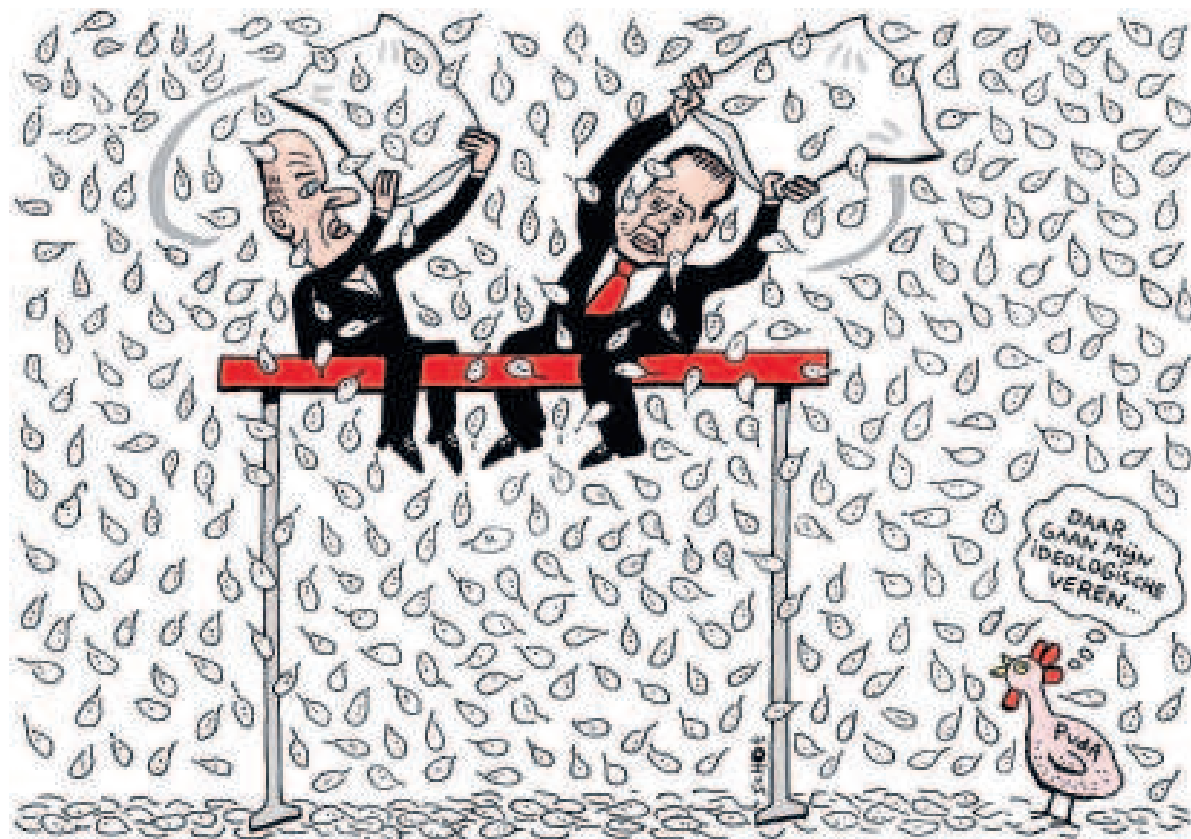
No way!

Te veel eer voor deze charlatan. Bückel was meer een slagersjongen met uloschool, die in Brasschaat, in Kleve of elders net over de grens, een privé-kliniek begint waar hij als gynaecoloog een omvangrijke praktijk weet op te bouwen. En niemand die het merkt, want het vervalste diploma van de Internationale Vereniging van Gynaecologen hangt in de wachtkamer aan de muur. Dat ikzelf ook nog even Boudewijn Bückel serieus heb genomen en hele verhandelingen over Wittgenstein en Goethes kleurenleer - waarvan hij trouwens niets begreep - over mij heen heb laten komen, daarvan kan ik alleen maar zeggen: drie-erf bah!

Er begon mij wel iets te dagen, toen ik een keer met Frans A. Janssen in St. Petersburg de door Catherina de Grote gestichte bibliotheek mocht bezoeken. Janssen, een echte professor die wel alles weet van de geschiedenis van het boek, had het geregeld dat wij de originele handschriften van Voltairre mochten zien. Toen de Russische archivaris boeken en manuscripten tevoorschijn haalde, riep ik Boudewijn Bückel indachtig: 'Moet u geen handschoenen aan?' Daarop kreeg ik een college waarin mij werd uitgelegd dat de handschoenen juist een grof intermediair is en dat je met blote vingers veel fijnzinniger om kunt gaan met antiquarisch materiaal, tenminste als je weet hoe het moet. Het verklaarde ineens ook waarom Bückel een keer bij *Barend & Van Dorp* handschoentjes aantrok om ansichtkaarten te tonen, waarvan je kon zien dat hij ze gewoon bij de Duitse AKO-winkel had gekocht. Het was de *Buch Antiquarian Residence* op televisie.

De biografie van Eva Rovers is een verborgen hagiografie met veel misplaatste pogingen tot rehabilitatie. Wilt u daarom echt iets weten over een pathologische leugenaar lees dan *Een andere Boudewijn Bückel* (2005), het persoonlijke verslag van wijlen Harry Prick, die telkens vreselijk door Boudewijn Bückel werd bedrogen.

BAS VAN DER SCHOT

Sterke leiders? Liever ideeën van onderop

Thomas de Groot en **Jelle de Graaf** (Piratenpartij Amsterdam), **Sophie Bloemen** (The Commons Network), **Bart Cosijn** (Burgertop Amsterdam) **Christiaan Fruneaux** (Bureau Monnik).

NIEUWE DEMOCRATIE

De groeiende *bottom-up*-beweging geeft vorm aan een nieuwe wereld. Europa moet die ondersteunen.

In de Verenigde Staten heeft Trump gewonnen. In Europese landen viert het rechts-nationalisme hoogtij. In Turkije is de facto een nieuwe dictatuur gesticht. En steeds meer mensen worden ontmoedigd door een economisch systeem dat meer tegen ons werkt dan voor ons. De klimaatverandering en de vreselijke consequenties daarvan lijken onomkeerbaar. O ja, en net als altijd, is er overal oorlog. Velen doen de luiten dicht. Zij kijken naar binnen en grijpen terug op dat wat bekend is. Dan maar de grenzen dicht. Dan maar een 'sterke leider'.

En toch, ondanks alles, gloort er hoop. Als we één ding kunnen leren van deze periode is het wel dat barokke, overgecentraliseerde overheden en onbegrijpelijke mondiale productieketens niet werken. Deze veran-je-bedshow heeft zich tegen ons gekeerd. Draai je eens om, en kijk wat er van onder komt. Daar zit de hoop, daar zit de energie. Daar wordt de toekomst vormgegeven.

Over de hele wereld en door heel Europa worden nieuwe ideeën bedacht. Overal nemen mensen gezamenlijk verantwoordelijkheid voor hun directe omgeving. Op talloze plekken bedenken mensen ideeën voor een nieuwe economie die voor iedereen werkt, én voor het milieu. Anderen bedenken ideeën voor een

nieuwe democratie die mensen weer een stem geeft. Nieuwe vormen van samenwerking, nieuwe concepten van macht, arbeid en geld, nieuwe manieren om over burgerschap en grenzen na te denken: de creativiteit is explosief.

In Amsterdam heb je Amsterdam Energie, een lokale energiecoöperatie waar duurzame energie wordt opgewekt en mensen gemeenschappelijk eigenaar zijn. In Berlijn heb je het oude vliegveld Tempelhof, dat sinds er niet meer wordt gevlogen dient als gedeelde ruimte voor alle burgers.

Er is daar een stadstuin, een plek om te vliegeren en te sporten en sinds kort ook een plek voor vluchtelingen. De gemeente Berlijn wilde hier bouwen, maar daar staken de burgers een stokje voor. In IJsland schreven de mensen zelf hun eigen, nieuwe grondwet, met onlineplatforms en offlinebijeenkomsten door het hele land. En wereldwijd voeren mensen nu actie om van Twitter een coöpera-

Europa heeft deze nieuwe verhalen hard nodig

Onze generatie denkt niet meer in links versus rechts

tie te maken, waarvan wij allemaal eigenaar zijn.

En zo zijn er tientallen voorbeelden van bottom-upverandering. Die staan misschien niet dagelijks in de krant, maar ze geven wel vorm aan een nieuwe wereld. Deze beweging groeit met de dag. Onze generatie denkt niet meer in links versus rechts. Ook conservatief en progressief zijn geen geldige tegenstellingen meer. De enige keuze die de moderne burger maakt, is deze: denk je van onder of kijk je naar boven? Wacht je op de markt of de staat, of ga je met de mensen om je heen zelf aan de slag? Wil je een sterke leider of een sterke gemeenschap?

Deze kleurrijke initiatieven komen allemaal samen in een groter verhaal. Het verhaal van de commons. De commonsbeweging beschouwt alle bouwstenen van onze wereld, van kennis tot water, van cultuur tot energie, als eigendom van de gemeenschap. Deze bottom-upbeweging kijkt écht naar de toekomst, door na te denken over de vraag hoe wij met ons gemeengoed omgaan en hoe we dit op een duurzame én inclusieve manier kunnen beheren.

Op 16 november komen honderden 'commoners' uit meer dan twintig landen samen in het Europees Parlement in Brussel, voor de eerste European Commons Assembly. Zij worden ontvangen door een aantal partijen uit het Europees Parlement, waaronder Die Linke, de Piratenpartij, de Vijf Sterren-beweging, De Groenen en de Sociaal-Democraten. Ook DiEM25 is erbij. Samen zullen zij tientallen voorstellen en ideeën bespreken.

Europa heeft deze nieuwe verhalen hard nodig. De EU moet kiezen voor een gedecentraliseerde samenleving van burgers en gemeenschappen, in plaats van een 'BV' van consumenten en bedrijven. Laten we hopen dat zij 'de leiding' wil nemen in het faciliteren van deze beweging.